

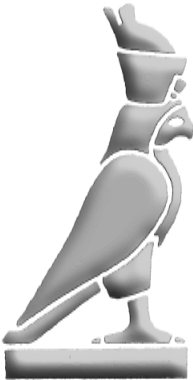
Rosa et Crux

Nro 1, huhtikuu 2003, 6 vuosikerta

FILOSOFIAA - MYSTIIKKAA - TIEDETTÄ - KULTTUURIA

Ruusuristin Veljeskunta AMORCin Jäsenlehti

Hymyn voimaa	4
Aineen muisti	6
Elämän koettelemukset	17
HETKI?	14
Paracelsus, mystinen parantaja ja sielun filosofi ..	21

Kansikuva:
Trond Grøntoft,
Kaj Kullberg

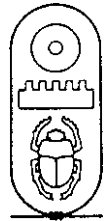
© Copyright 2003

**Ruusuristin Veljeskunta
AMORC-SUOMI**

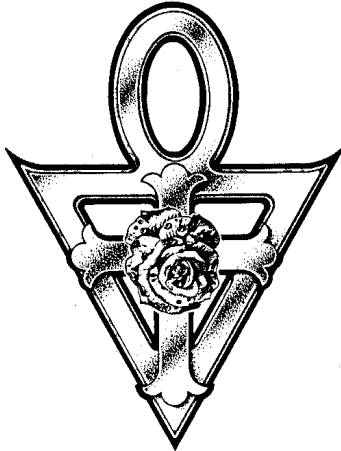
PL 1342, 00101 HELSINKI
Sähköposti: amorc@amorc.fi
Internet: www.amorc.fi

Kaikki oikeudet pidätetään

*Lehden artikkelit eivät välttämättä kuvaa
Ruusuristin Veljeskunta AMORCin kanta,
jolloin niistä vastaa kirjoittaja*

Mikä Ruusuristin Veljeskunta AMORC on?

Ruusuristin Veljeskunta on kansainvälinen ja yhteisö, johon kuuluu jäseninä naisia ja miehiä lähes kaikista maista. Veljeskunta on kerännyt ja säilyttänyt vuosisatojen ajan vanhaa ja ajatonta viisautta. Veljeskunta ei ole uskonnollinen eikä poliittinen. Sen tehtävänä on välittää hallussaan olevaa viisautta. Päämääränä on, että jokainen oppii elämään tasapainossa itsessään olevien luovien ja rakentavien voimien kanssa niin omaksi parhaakseen kuin ihmiskunnankin hyväksi.

HALUATKO LISÄÄ TIETOJA?

Pyydä esitteemme osoitteella:

Ruusuristin Veljeskunta AMORC

PL 1342, 00101 HELSINKI

tai kerro osoitteesi puhelinvastajaamme

03-3753762

tai ota yhteys sähköpostitse:

amorc@amorc.fi

Internet: www.amorc.fi

TOIMITUKSESTA

Tämän vuoden ensimmäinen lehti on käsissäsi näin kevään kynnyksellä. Tosin lehden valmistelu eli lähinnä kääntäminen on tapahtunut talven aikana. Lehti on alati läsnäoleva asia ennen kaikkea kääntäjämme arjessa. Kun artikkelit yhteen lehteen on käännetty, alkaa jo työ seuraavaa varten. Artikkelit käännetään etupäässä englannin ja ruotsinkielisistä vastaavista lehdistä. Olen aikaisemmin kysellyt, mutta kyselen taas, oletko halukas osallistumaan näitten artikkelien kääntämiseen.

Lehdessä on sähköpostiosoite ja kuukausikirjeessä muut. Ota yhteyttä!

Lainaan tähän erään helmikuun päivän mietelauseen Eileen Caddyn kirjasta: ”Ovi sisimpään”

”Kun sinulle annetaan vastuuta, kannä se iloiten, äläkä anna sen painon uuvuttaa itseäsi. Huolehdi, että se viedään läpi pienintä yksityiskohtaa myöten, että näet sen kokonaisuudessaan välittämättä siitä kuinka vaikealta ja raskaalta se

tuntuu ajoittain. Muista aina, etten anna sinulle koskaan enempää kuin kykenet kantamaan ilman siihen annettavaa voimaa ja apua. Kun otat vastuun itsellesi, kasvat niin pituutta kuin voimaakin. Saat luottamusta ja varmuutta, niin että voin antaa sinulle suurempaakin vastuuta. Tarvitsen yhä enemmän luotettavia ja varmoja sieluja kantamaan kuormaa. Tarvitsen sinua tekemänä sen hyvällä mielellä pelkäämättä epäonnistumista. Älä muutu koskaan luopoksi. Voit tehdä mitä tahansa., kun päätät niin ja kieltäydyt ajattelemasta epäonnistumista. Kun tiedät että onnistut, se tapahtuu.”

Hymyn voimaa

Dini Jacobs, SRC
The Rosicrucian Beacon, syyskuu 2002

Kun katsomme TV:n uutisia, kuuntelemme radiota tai luemme sanomalehtiä, uutiset ovat poikkeuksetta masentavia; sotia, nälkähätää, sairauksia, itsemurhaiskuja, lahjontaa ja loputonta murhetta. Miten selviämme näistä surullisista uutisista? Eipä ole ihme, että mielenterveyspalvelujen kysyntää on.

Meille on annettu vapaa tahto joko hyväksyä vallitseva tilanne tai antaa näiden uutisten syöstä mieleemme syviin epätoivon syövereihin. On olemassa kolmaskin vaihtoehto, jolloin tietoisesti omalla yksilöllisellä tavallamme pyrimme parantamaan asioita. Ruusu-ristiläiseen elämäntapaan kuuluu, että kiitämme joka aamu uudesta päivästä, tietoisuuden palaamisesta ja mahdollisuudesta jatkaa elämäntyötämme.

Voimme aloittaa havaitsemalla kaikkea meitä ympäröivää

kauneutta. Luonnon kauneuden tajuaminen on helpointa. Hieman asiaa pohtimalla voimme havaita kauneutta aivan kaikessa ja kaikkialla. Otetaanpa esimerkiksi vaikka olkihattu. Ensin oli siemeniä. Niistä kasvoi heinää tai ruokoa. Korret piti tämän jälkeen leikata ja kuivata ja mahdollisesti kutoa taidokkaaseen muotoon. Näin syntyi olkihattu. Eikö vain, kauneutta voi nähdä matkan joka vaiheessa, myös olkihatun syntymisen eri vaiheissa.

Muillakin tavoilla voimme vaikuttaa ja pidän tätä hyvin tärkeänä. Me voimme hymyillä jokaiselle

päivän aikana tapaamallemme ihmiselle. Hymy on kauneinta ihmismielen ilmauksista. Kun kävelet tiellä tai kadulla, olet ostoksilla, työssä, kotona, tai missä tahansa, hymyile kohtaamallasi ihmiselle. Huomaat, kuinka hymy tulee takaisin ja kuinka se jää mieleesi. Kun teet näin jatkuvasti, et edes ajattele sitä enää. Hymyilet

huomaamattasi, vaikka se tulee kin sydämes-täsi. Hymyillä viestität jokaiselle polullasi tapaamal-

lesi ihmiselle *on - hyvä- olla – elossa – tunteen*. Se merkitsee aivan samaa, kuin lähettäisit heille kirjeen: ”Pidän sinusta”. Tulet huomaamaan, että ihmiset alkavat hymyillä sinulle jopa ennen, kuin sinä hymyilet heille.

Kauneuden tajuaminen kaikkialla ja hymyileminen ovat lahjoja, joka vaikuttavat omaan ja muiden mieleen. Jos hymy ei pala takaisin, se on kuitenkin tuon toisen ihmisen muistissa. Se vaikuttaa, olipa vaikutus miten pieni tahansa.

Nämä voivat tuntua hyvin pie-

niltä teoilta ja saatat luulla, ettet näin voi vaikuttaa maailman asioihin. Muista kuitenkin, kuin-

ka perhosen siiven värinä Boliviassa voi teoreettisesti aiheuttaa hirmumyrskyn toisella puolen maapalloa. Jokainen lämmin hymy, rakkaus ja ystävällisyyden osoitus kulkee läpi universumin aina ja ikuisesti.

Aineen muisti

Melanie Braun, SRC
The Rosicrucian Beacon, syyskuu 2002

Oletko koskaan tuntenut johonkin huoneeseen tai tilaan astuessasi, että siellä on täytynyt tapahtua jotain hyvin erikoista? Huone ei vaikuta neutraalilta, vaikka tapahtuneen laadusta ei voi tietää, onko se ollut hyvää vai pahaa.

Satoja tai tuhansia vuosia vanhoilla kulttipaikoilla voi aistia voimakkaita energioita, kuten myös-

kin paikalla, missä on tapahtunut jokin erityinen maailmaa muuttava tapaus. Ruusuristiläisten pyhissä tiloissa, työhön ja palvontaan tarkoitetuissa temppeleissä, voit tuntea meditaation, ajatusten ja vokaaliäänteiden luomat energiat.

Kaikissa näissä ilmiöissä on kysymys tietyn lain ilmentymisestä. Energia tai värähtelyt voivat jäädä jäljelle, vaikka ihmiset ovat poistuneet ja tapahtumat ovat ohi. Miten tämä on mahdollista? Säilyttävätkö seinät, ilma tai huonekalut asukkaittensa tai tapahtumien energioita? Muistaako aine, mitä sen läsnä-

ollessa tapahtuu tai tapahtui?

Tiede on vasta lähestymässä tätä aihetta ja siksi tässä artikkelissa mainitsemiani teorioita ei voida pitää pätevinä tieteellisessä mielessä. Ruusuristiläisittäin ajateltuna voimme kuitenkin hahmotella mallia, jonka pohjalta pystymme ymmärtämään ilmiöön liittyviä periaatteita.

Ajatellaan ensin kaiken tiedon takana olevaa peruskäsitettä. On olemassa yksi ainoa Mieli ja tämä Mieli on kaikessa ja kaikkialla universumissa. Tämän totuuden tajuaminen auttaa meitä ymmärtämään kosmisen klaviatuurin eli kosmisen sävelasteikon dynaamisia yhteyksiä. Kosminen klaviatuuri on kuin kosmisen energian majesteettiset askelmat. Klaviatuurin opiskelu antaa meille äärettömät mahdollisuudet totuuden etsintään ja elämässämme toimimiseen.

Mieli läpäisee kaiken ja kaikki värähtelee. Ruusuristiläisestä opetuksesta tiedämme, että jokainen kehomme solu on tietoinen. Tätä tietoisuutta voidaan

käyttää vaikkapa parantamiseen. Tiedämme aivosolujemme tallentavan oppimamme. On lisäksi viitteitä siitä, että sydänsolutkin pystyvät tallentamaan muistijälkiä (1). Opintojemme mukaan kaikki värähtely on osa universaalia Mieltä eli Kosmista. Tämä suuri muistivarasto tunnetaan Akasisten aikakirjojen tai arkistojen nimellä. Tähän muistivarastoon ovat kaikki värähtelyt tallentuneet. Kun olemme virittäytyneet tähän muistivarastoon, voimme olla kosketuksissa kaikkien tapahtumien, henkilöiden ja paikkojen värähtelyenergian kanssa.

Tämän ilmiön käsittäminen ei ole helppoa. Asiaa voitaisiin verrata siihen, miten puun ikä pystytään saamaan selville. Kun puu on kaadettu, voimme laskea rungon leikkauspinnan renkaista puun iän. Puun kasvamiseen tarvittu aika on tallentunut tavalla, josta voidaan arvioida sen ikä ja elämäntarina (2). Puut ja kalliot pystyvät säilyttämään tietoa fyysisesti tavoilla, jotka liittyvät aineen säilyttävään luonteeseen. Samalla tavoin värähtelyjen ikäinen aikakirja tallentaa energian

mallit vaikkakin Kosmisen näppäimistön korkeille oktaavitasoille. Kun siihen saadaan yhteys meditaation kautta, se paljastaa kaiken mahdollisen tiedon. Meidän tulee vain olla virittäytyneinä asianmukaisesti värähtelyihin voidaksemme lukea ne.

Energia-aalto luodaan

Jos kysymme: *”Säilyttääkö aine energian ja jos säilyttää, miten se minuun vaikuttaa?”*, on meidän syytä tietää jotain energiasta yleensä. Ruusuristiopintojemme pohjalta tiedämme, että kaikki värähtelee ja että negatiivisen polariteetin omaavasta aineesta muodostuu elävä positiivisen viitaalisen elämänvoiman ansiosta. Myös tiedemiehet ovat alkaneet tutkia mahtia, joka liittyy energia-voimiin. Resonanssin periaatetta soveltamalla syntyy monenlaisia energisiä yhteyksiä. Resonanssissa esine alkaa värähdellä, kun siihen osuu ääni, jonka jaksoluku on sama kuin esineen resonanssitaajuus. Tämä tarkoittaa, että syntyy energia-aalto, kun kaksi lähekkäistä esinettä harmonisoituvat toistensa kanssa. Näemme tämän periaatteen

käytännössä kahden ääniraudan välillä, kun soiva äänirauta saa toisen ääniraudan soimaan, koska sen värähtelytaajuus on sama kuin soivan ääniraudan.

Ruusuristiläinen vokaaliään-teillä työskentely toimii saman periaatteen mukaan. Psykkinen keskus alkaa värähdellä siihen suunnatun tietyn sävelkorkeuden mukaan. Tämän periaatteen pohjalta voimme ymmärtää, kuinka aine alkaa siirtää tietoa. Homeopaattinen lääketiede perustuu olettamukselle, että vesi pystyy säilyttämään energiaa ja tietoa. Bevan Reidin kokeissa sähkövirta kuljetti informaatiota kiteiden kasvumalleja varten (4).

Cary Schwartz esittää tutkimuksessaan *The Living Energy Universe*, että aine säilyttää oman värähtelymuistinsa ja värähtelyhistoriansa. Hän huomauttaa vielä: *”Jos koko elimistössä vaikuttava muistojen olettamus todella on oikein (tämä tarkoittaa, että muistijärjestelmät ovat avoimia ja yhteydessä ympäristöön-sä) homeopatia, DNA ja kiteet toimivat universaalien viritysjärjestelmän mukaa. Se ottaa vali-*

koivasti vastaan Kosmoksen säilyttämää kehittymiseen tarvittavaa tietoa” (5).

Tässä suhteessa tiedekin lähestyy ruusuristoläistä oppia olevaisesta! Ruusuristoläisen tiedemiehen Walter Albersheimin mukaan *”Kvanttifysiikan energiamalli, ajaton malli pysyvässä neuliulotteisessa aika-tilajatkumossa, on ikuinen. Tämä tuntuu todellisemmalta kuin aiempi atomimalli, jonka mukaan atomi on häviämätön ja tältä pohjalta ikuinen”*(6).

Toisin sanoen, ei ole kyse vain atomin vaan energiamallin, yksilöllisen ja tunnistettavan olevaisen pysyvyydestä. Kun jokin asia tapahtuu, se säilyy muistivarastossa. Jos tähän tapahtumaan liittyy lisäksi voimakas emotionaalinen ja psyykinen värähtely, se muodostaa mallin, joka voi säilyä sattuneen tapahtuman aikaisessa värähtelevässä aineessa. Aine säilyttää ajatusenergian, fyysisten tapahtumien, sävellysten, vokaaliäänteiden ja kaikkien muidenkin tapahtumien energiamallit.

Kosminen asteikko

Kosmisen asteikon korkeiden oktaavien värähtelyjen kautta *pieninkin atomi voi kokea koko universumin* (7). Kaikenlaiset ilmaiset, ajatukset ja tapahtumat säilyvät Akasisessa arkistossa, missä ne värähtelevät ikuisesti. Tajuamalla kosmisen asteikon ja värähtelyjen muistin toiminnan tiedämme, ettei mikään tapahtuma tai ääni, puhuttu tai laulettu koskaan häviä. Intonoidessamme vokaaliäännettä pääsemme tuon äänteen kaikkein korkeimpiinkin oktaaveihin ja olemme samalla yhteydessä tämän äänteen universaaliin muistiin. Toisin sanoen, kun psyykkiset keskuksemme alkavat värähdellä tuon äänteen kanssa, ne samalla *muistavat* myös sen aiemman kerran, kun ne kuulivat sen. Tällöin vaikutus tehostuu ja solumme voivat reagoida yhä nopeammin joka kerta, kun intonoimme vokaaliäännettä tai parantavaa äännettä. Tämä sama tapahtuma on kaiken taiteellisen työn takana. Muusikko esimerkiksi kykenee säveltämään aiemman työnsä pohjalta,

koska hänen sormiensa solut kuten myöskin hänen aivonsa ja psyykkinen kehonsa muistavat aiemmin luodun.

Edellä mainitusta voi päätellä, että kosmisen asteikon alemmissa oktaaveissa ilmentyvä aine näyttää säilyttävän värähtelymallinsa muistissaan. Joten astuesasi huoneeseen, missä on tapahtunut jokin väkivaltainen tapahtuma, on mahdollista, jos olet kyllin vastaanottavainen, että virittäytyt tapahtuman energiamalliin tai ”kertomukseen” ja luot sen uudestaan omassa tietoisuudessasi. Jos olet psyykkisesti kyllin vahva, tämän tilan negatiiviset energiat eivät vaivaa mieltäsi. Jos niin käy, voit pyrkiä vaikuttamaan energiamalliin tuomalla tilaan siellä olevia värähtelyjä vahvempia värähtelyjä. Kuitenkaan energiamallia sinällään ei ole mahdollista muuttaa, jos tämä energiamalli on kerran ikuinen. Parasta on, että luot suojaavan tilan ympärillesi, johon tilan negatiiviset energiat eivät voi vaikuttaa.

Tunnumme nämä värähtelyt *psykometriana*. Psykometriaan

liittyy kaksi periaatetta, energian valokuvan kaltaisuus ja energian pysyvyys. (8). Manley Hall on syvällisesti perehtynyt aiheeseen ja arvelee, että valokuvaus muistuttaa todellista valokuvaa, mutta on sitä täydellisempi, koska ihmisen kaikki aistit, eikä vain näköaisti reagoivat muistoihin. Hänen mukaansa valon syvemät ominaisuudet työn aikana, tehokkuus ja värähtelyaste, voivat auttaa saamaan kuvan aineeseen (9). Tietenkin kuva on ensiksi tallentunut universaaliin muistivarastoon, jonne meillä kaikilla on pääsy. Hall olettaa että aine itse säilyttää itsessään yksittäisen tapahtuman muistimallin samalla tavoin kuin aivot. Aivoissamme säilyvät muistot kuuluvat meille, vaikka olemmekin yhteydessä universumin yhteen Mieleen.

Näiden värähtelyjen luomat muistimallit tarvitsevat vastaanottajan, sillä muutenhan niitä ei voisi havaita. Tämä on oma tietoisuutemme, Se saatetaan sopivalle värähtelytaajuudelle samalla tavoin, kuin radion tulee olla tietyllä taajuudella, jotta sitä voi-

taisiin kuunnella. Voimme virittäytyä havaitsemaan esineen hahmoa siitä säteilevän värähtelyn tai auran välityksellä ja voimme täten pystyä havaitsemaan sen olemassaolon (10). Jos aika ja tila ovat pelkkää harhaa, silloin menneisyyttä ei itse asiassa ole olemassa ja tila, jossa värähtely on tallentunut, ei ole mikään paikka, vaan olemassaolon tila, joka on pysyvä ja jatkuvasti läsnä. Kun tajuamme olevamme vain yksi ainoa hiukkanen ikuisuuden jatkumolla ja kaikki, ihmissilmin nähtävä ja näkymätön, nousee yhdestä ainoasta Mielestä ilmentyen vain energian eri yhdistelminä, meille tapahtuu äkkiä jotain. Kosmisesta tulee olemassaolomme keskus. Tajuamme, että sisäisesti olemme keskenämme samanlaisia vaikka ulkoisesti erilaisia.

Kun meillä on toisen ihmisen käytössä ollut esine, virittäydymme tuon esineen universaalisesa muistivarastossa olevaan energiamalliin sellaisena, kuin se oli tuon toisen ihmisen elämässä. Tällöin voimme rakentaa uudestaan tuohon esineeseen liittyneen

tapahtuman tai tunteen. Yhteyden kokeminen avaa oven, niin että voimme havaita tuon toisen ihmisen tarinan hallussamme olevassa esineessä. Samalla tavoin voimme havaita energiamuotoja huoneen seinissä ja vahingollisiin (ase) tai kauneutta luoviin toimintoihin tarkoitetuissa esineissä (soitin). Kaikki on samaa ilmiötä.

Energiasta ja soittimista

Tarkoitukseni on käsitellä edellistä esimerkkiä hieman laajemmin. Ammatti- tai konserttimuusikko, vaikkapa viulisti, joka jatkuvasti käyttää samaa soitinta, tallentaa omaa fyysistä, psyykkistä tai taiteellista energiaansa käyttämänsä soittimeen. Puu, kielet ja instrumentin muoto värähtelevät soiton aikana. Kun muusikko painottaa henkilökohtaista osaamistaan ja tunnettaan omaan viulun muodon saaneeseen aineeseen, neutraalille puulle ja metallille jotakin tapahtuu. Ne eivät itse asiassa ole täysin neutraaleja, sillä viuluun sisältyy jo sen tekijän energiaa. Soittajan musiikin tulkitsemiseen tuottamat energiamallit, innoitus ja musiikkia koh-

taan tuntema rakkaus ja lisäksi hänen elämänsä mahdolliset ongelmat tulevat mukaan soittimen aineeseen. Kun joku toinen muusikko yrittää soittaa tätä soitinta, se synnyttää usein *omistajaansa* liittyvän luonteenomaisen soinnun. Tämä riippuu myös siitä, miten kauan omistaja on soittanut tätä instrumenttiaan.

Tämä on hyvä esimerkki siitä, miten aineeseen kätkeytyy erilaisia energiamalleja.

Itselläni on henkilökohtaista kokemusta soittimista. Kun esiinnyin, minun täytyy soittaa eri pianoilla kiertueilla ollessani. On ollut hyvä muistaa edellä esitettyjä seikkoja, kun on ollut tarpeen ”sieluttaa” vieraan pianon kovaa ainetta, jotta se mukautuisi omaan energiaani. On tietoisesti käytettävä tunnetta ja vahvaa tahtoa, jotta puu, kielet ja kosketimet alkaisivat sopeutua omiin värähtelyihini. Kun soitin on tällä tavoin valmisteltu, aine säilyttää esiintyneen henkilön energiamuistin siihen asti, kunnes toinen henkilö alkaa soittaa omaan energiansa mukaisesti. Ruusu-ristiläisestä tiedosta on ollut aivan

käytännöllistä hyötyä ja sitä voi soveltaa kun sitä käytetään hyvään tarkoitukseen.

Kun valmistelemme ruusuristiläistä pyhää tilaa konvokaatiota, vihkimyksiä tai meditaatiota varten, meidän tulee tuntea lait, jotka liittyvät aineeseen siirrettävään energiaan. Voimme valmistella pyhän tilan projisoimalla positiivisia ajatuksia kyseiseen tilaan. Voimme virittäytyä harmoniaan vokaaliääntein sekä yhdistää kaikki tilassa olijat luodaksemme Kolmion lakia käyttäen halutun projisoidun vaikutuksen. Voimme lisäksi suojella tilaa pyrkimällä säilyttämään saavutettu värähtelytaso, niin ettei siihen tule vieraita vaikutteita. Tällä tavoin suojattu temppele tai sanktum on henkisen energian, innoituksen ja voiman keskus, kun se pysyy tarkoitustaan varten varattuna paikkana.

Työskentely näiden lakien ja energioiden kanssa tekee meidät yhä herkemmiiksi niiden olemassaololle. Alamme tajuta, että kaikella aineella on omat ”vanhat” värähtelynsä, joita opimme lähes-

tymään. Etenkin näistä ilmiöistä tietoisten ihmisten rakentamat esineet ja rakenteet sisältävät energialaatuja, jotka määrittelevät rakenteen lähettämän tunteen ja käytön. Pythagoraan mukaan ihminen voisi kävellä kaupungin läpi luuttua soittaen ja soittaa jokaisen vihityn arkkitehdin rakentaman rakennuksen perussävelen (11). Mekin voimme harjoitella herkistymistä ympäristömme ja ihmisten suhteen ja pyrkiä luomaan vahvempia, terveempiä

suhteita ihmisten kesken. Schwartzen ja Russekin kaltaiset tiedemiehet ovat murtaneet älylliset esteet ja alkaneet yhdistää oppimiaan tietoja henkiseen intuitioon. Ruusuristiopiskelijan on mahdollista oppia käyttämään näitä lainalaisuuksia omassa ympäristössään niin, että hänelle jokainen paikka voi olla pyhä ja hän voi harmonisoidua Kosmiseen missä tahansa matkatesaan aineen ja hengen kautta.

Lähteet:

1. Schwartz G, Russek L. The Living Energy Universe. Charlottesville, VA: Hampton Roads Publishing, 1999
2. Hall M. Invisible Records of Thought and Action, Los Angeles CA: Philosophical Research Society, s.4, 1990
3. Schwartz ja Russek. Ks ed.
- 4-5. Schwartz ja Russek. Ss 96 ja 100
6. Albersheim W. The Conscience of Science. San Jose, CA: AMORC, s 163, 1982
7. Hall. Ks ed. s 18
8. Hall. s 9
9. Hall. ss 17-18
10. Ks Emanatio-sanan merkityksestä Ruusuristisanastosta.
11. Hall. ss 29-30

HETKI!

Tekijä, mikä tuntuu seuraavan materiaa jopa niinkin kauas kuin satojenmiljoonien valovuosien päähän, on mielestäni jo ansainnut aplodit. Eikö teistäkin? Ihmettelettekin jo varmaan, mitä ihmettä juhlin. Juhlin ilmiötä tai tarkemmin kolmea sellaista nimittäin, materiaan niin kutsuttua syntyä että sen rappeutumista ja lopulta hajoamista yksikköön, mutta nyt haluaisin ensin tarkastella lähemmin tuon materiaan syntyä. Niinpä nyt joudunkin matkaamaan aikakoneeni kanssa tuohon niin kiistellyyn hetkeen, jolloin materia sai alkunsa. Tuosta alkuhetkestä on niin monia teoreettisia selitelmiä, että veisi rivejä ellei jopa kokonaisia kappaleita luetella ne. Niinpä tyydyn niistä yhteen, jonka niin kirkkaana näen sieluni silmien edessäni aukeavasta kaikkeudesta, etten sitä voi olla erottamatta! Eli ilmiö, johon turvaan on se, että kahden tapahtuman tai ilmiön välinen suhde on erotamaton tekijä. Niistä ensimmäinen tunnetaan syynä kun taas toinen seurauksena eli laskelmieni summaksi sain hetken, jonka

katson materiaan ilmestymisen kannalta olleen merkittävä tapahtuma.

Tästä pääsemmekin toiseen ilmiöön. Havainnoimme siinä tavallaan edellä esitetyn kaavan toimivuuden, jonka olemme niin useasti jo joutuneet todistamaan materiaan nimittäin sen alistumisen eroosiolle. Eroosiosta puhuessani tarkoitan sillä materiaan ilmeneviä muutoksia, joita vesi, aallot, tuuli tms. tuottavat. Tässä kohtaa haluaisin poiketa hieman asiasta mutta kuitenkin liittyen tekstini sisältöön olennaisena asiana. Lainaan Hermes Trimegistin smaragditaalussa olevan sanoman ”niin kuin on alhaalla niin on myös ylhäällä ja niin kuin on ylhäällä niin on myös alhaalla.” Tällä lainauksella haluan tuoda ilmi lain, jonka uskon myös toimivan jollain tavoin tuolla ylhäällä eli avaruudessa. Tässä kohtaa en malta olla lähestymättä avaruutta kaikkine siihen materiaalisine osineen sisältyvänä kappaleena, jonka osat mahdollisesti myöskin altistuvat edellä

kuvatulle ilmiölle. Mustien aukkojen mahdollinen synty voi liittyä samaan asiaan.

Lopuksi haluan vielä selvittää, mitä tarkoitin tekstini alussa puhuessani yksikköön hajoamisesta. Tällä ilmaisulla tahotoisin tuoda esille ilmiön, jota tuskin voidaan sivuuttaa asiassa, jota olen puoleltani yrittänyt hahmottaa noin yleisesti. Eli lopuksi ottakaamme tutkimuksemme kohteeksi esim. suo. Voimme havainnoida siinä elävän ja elottoman luonnon muodostaman toiminnallisen yksikön jossa eliöt ovat riippuvaisia sekä toisistaan että ympäristöstään. Tällä haluan korostaa sitä, että vaikka materia hajoaisikin, niin se ei tuhoudu lopullisesti vaan jatkaa olemassaoloaan vain eri yksiköissä.

U.P.E.A.

ABCDEFGG
HIJKLMN
OPQRSTU
VWXYZÄÄ
Ö

”Nämä kirjaamani lauseet nitoutuvat kirjaimista, jotka muinoin eräs valittumme kaiversi alla olevaan järjestelmään. Se pohjautui hänen mielensä geometrisoimaan kaavaan, jota tulkitsemalla loin tämänkin tekstin.”

”Nämä kaiverretut lauseet todistavat sen tosiasian, että vierailin tällä mantereella eräänä vuosikymmenenä.”

Kadonneen kansan symbolien kronikasta kerännyt U.P.E.A

- [Etusivu](#)
- [Historiaa](#)
- [Sivun historia](#)
- [AMORC](#)
- [Maailmanlaajuisuus](#)
- [Kotisivu](#)
- [Tietoa näille jäsen](#)

HALUATKO LISÄÄ TIETOA?
Katsokotisivujamme:
<http://www.amorc.fi>

Elämän koettelemukset

Robert E Daniels, FRC

Elämämme taakat ovat painavia. Ne saattavat häiritä mielemme ja tietoisuutemme rauhaa, synnyttää ahdistusta, surua ja epätoivoa. Näitä toisinaan raskaitakin tunteita koettelemuksia emme voi välttää, sillä sisäinen reaktiomme synnyttää ne silloin, kun olemme halunneet elämässämme suurempia asioita. Koettelemus on ikään kuin este tai viivytyks. Sen tarkoituksena on kuitenkin opettaa meille jotain tärkeää ja täten auttaa poistamaan toiveittemme tiellä olevia esteitä. Usein on tärkeää poistaa näitä esteitä, muuttaa asenteita ja elintapoja. Täten valmistellaan tietä edistymiselle ja voimme saavuttaa visuaalisuutamme toiveet.

Usein syytämme muita ihmisiä vaikeuksistamme ja ongelmistamme, koska emme tajua, että oma persoonallinen karmamme parhaillaan opettaa tarvitsemaamme arvokasta läksyä. Jos voimme nähdä pettymyksen tuole puolen, voimme nähdä kosmisen Viisauden työskentelemässä puolestamme silloinkin, kun

olemme täysin haavoilla. Toiveemme toipumisesta saattavat tuottaa ongelmia, sillä kielteiset ajatukset tekevät läksyn vaikeammaksi kestä. Jos sallimme tietoisuutemme päästä harmoniaan sisäisen minuutemme kanssa ja annamme sisäinen minuutemme ilmaista itseään, voimme nähdä koettelemuksiimme kätkeytyneen viisauden.

Kasvun tavat

Elämä vaatii, että kasvamme kaikin tavoin: älyllisesti, psyykkisesti ja henkisesti. Meidän tulee kehittää kaikkia mahdollisuuksiamme ihmisinä käyttääksemme lahjojamme sekä muiden että itsemme hyväksi. Ihmiselle on olemassa täydellinen ihanne, joka hänen tulisi saavuttaa elämässään. Kosminen ohjaa, neuvoo ja kannustaa meidät polulla, jotta saavuttaisimme tämän. Juuri tämän vuoksi ruusuristiläinen filosofia ja ohjaus auttaa meitä jokaista. Elämä on koulu ja me olemme oppilaita, joiden tulee saada harjoitusta ja tarkoituksenmukaista ohja-

usta. Mikään elämäkokemus ei ole merkityksetön. Jokaisella muutoksella ja kokemuksella on tarkoituksensa luonteen muovajana ja samalla ne tuovat esiin piileviä puolia persoonallisuudestamme.

Jumalallisessa tietoisuudessa on täydellinen malli siitä, mihin meidän tulisi kehittyä. Jokainen elämämme kokemus ja muutos on osa kosmista suunnitelmaa. Se ohjaa ja neuvoo meidät tuota täydellisyyden mallia kohti. Kaikkien meidän taitojemme ja kykyjemme tulee kehittyä täydelliseksi ja samanlaisiksi kuin täydessä kukassaan oleva ruusu.

Elämä, joka voi olla niin kauan, on usein vaikeaa, koska ajatuksemme kiertävät itsekeskeytyksen spiraalia. Ajattelemme omia tarpeitamme, omia tunteitamme ja omia toiveitamme. Nämä ajatukset eivät paljoa lohduta. Toisaalta, jos käänämme ajatuksemme sisäänpäin ja ilmaisemme rakkautemme sydäntemme Jumalaa kohtaan ja rakkautemme perhettämme ja ystäviämme kohtaan, huomaamme mielemme äkkiä keventyneen. Uudenlainen tietoisuus alkaa herä-

tä sydämissämme ja mielessämme. Emme enää kietoudu omiin toiveisiimme ja ongelmiimme. Löydämme tyydytystä ajattellessamme hyviä ajatuksia muista.

Ihmiskunnalle on tullut aika etsiä uudenlaista ja parempaa elämää, elämää joka tuo tyydytystä ja mielenrauhaa. Se on aina ollut lähellä ja sisäisesti kaikkien saatavilla. Vain muutamat harvat ovat kulkeneet tätä tietä. Mielihyvän hakeminen on ollut niin houkuttelevaa, että ihmisjoukot eivät ole etsineet luonnollista syntymäoikeuttaan.

Uusi henki

Kuitenkin uudenlaista suuntausta on nähtävissä nykymaailmassa, uudenlaista rytmiä ja muutoksen halua. Yhtäällä materialismin rappio on tullut huippuunsa tuoden mukanaan epätoivoa ja monille tyhjän sydämen. Toisaalla voimme havaita uudenlaista suuntautumista nuorten ihmisten keskuudessa. He etsivät pysyviä arvoja ja haluavat pitää huolta lähimmäisistään ja elinympäristöstään. Rikkauden, aseman ja omaisuuden perinteiset arvot eivät ole heille enää tärkeitä.

Elämänarvojen merkittävä muutos on nähtävissä maailmanäyttämöllä. Muutos on edistänyt lukemattomien ihmisten henkistä kasvua ja auttanut näkemään materialismin kapea-alaisuuden. Kaikkialle on perustettu itsensä parantamiseen ja elämäntarkoituksen etsimiseen tarkoitettuja järjestöjä. Monet niistä hoitavat satunnaisia etsijöitä, toiset auttavat vakavaa opiskelijaa asettamaan jalkansa itsensä löytämisen tielle.

Olemme nykyään todistamassa monien ihmisten arvojen muuttumista kaikkialla maailmassa. Mukana on sekä nuoria että vanhempia ihmisiä. Yhä useammat tiedostavat, että elämän suurat arvot ovat kestävämpiä kuin materialismin tuoma tyhjä tyydytys.

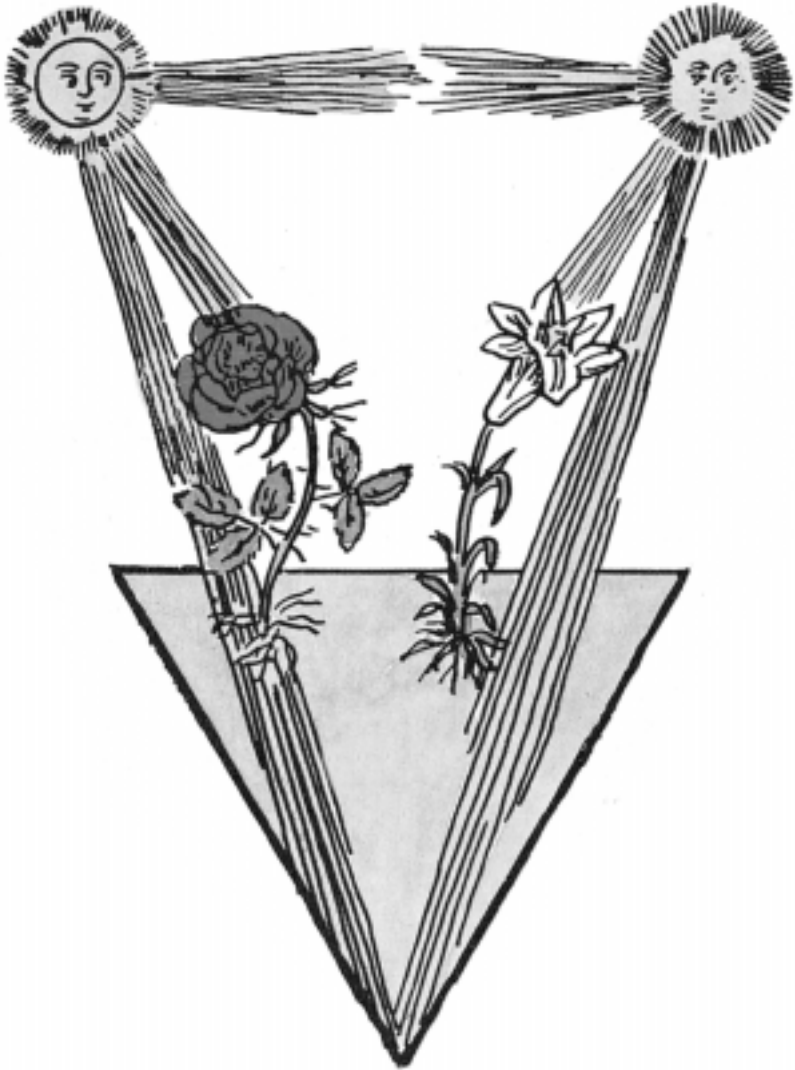
Muihin vaikuttaminen

Tämä tapahtumassa oleva kestäviin arvoihin liittyvä muutos voimistuu ja tulee tärkeäksi monien ihmisten elämässä. Kun tapahtuva suunnanmuutos hyväksytään elämäntavaksi, sillä tulee olemaan suuri vaikutus koko ihmis-

kuntaan. Tätä juuri tarvitsemme. Osallisuutemme mystiseen elämään voi vaikuttaa myös muiden elämään, jos osaamme ajatusissamme heijastaa rakkautta, harmoniaa ja mielenrauhaa. Jos oma käyttäytymisemme on aina korkeatasoista, sillä on oleva suuri vaikutus kaikkiin, joiden kanssa olemme tekemisissä.

Kun harmonisoimme ajatussemme joka päivä jumalalliseen tietoisuuteen, sallimme henkisten voimien ohjata elämäämme ja toimiamme. Rakkaus elämää kohtaan voimistuu ja näemme vaikutuksemme muuttavan toisten elämää. Rakkaus, laki, joka tekee kaikki asiat mahdolliseksi, sallii meidän nähdä satunnaiset koetteluksemme jumalallisen meissä tapahtuvana kasvun osana. Täten voimme olla vakuuttuneita siitä, että Kosminen on aina läsnä ohjaten ja vaatien meitä sopeutumaan tähän aikaan.

Paracelsus, mystinen parantaja ja sielun filosofi

Marcus Abigbe, FRC

The Rosicrucian Beacon, syyskuu 2002

Paracelsuksen nimi oli rakastettu ja pelätty Euroopassa tämän suuren mystikon elinaikana ja vielä seuraavanakin vuosisatana. Vaikka Paracelsus oli ensisi-

jaisesti lääkäri, hän oli samalla myös alkemisti ja mystikko, joka innosti monien sukupolvien etsijöitä. Hän eli vuosina 1493-1541, muutosten aikakaudella ja hänen

aikalaisiaan olivat Erasmus, Thomas More, Zwingli ja Martti Luther. Ajattelussaan Paracelsus kاپinoi Aristoteleen ja Galenoksen perinteisiä oppeja vastaan ja pyrki vapautumaan aikansa eläneistä käsityksistä. Kun Paracelsus kieltäytyi hyväksymästä oman aikansa sovinnasta ajattelua, hän joutui vaikeuksiin. Itse hän haki oppia kokemuksesta ja luonnosta. Lääkärinammattinsa lisäksi Paracelsus oli geologi, filosofi, biologi ja alkemisti.

Paracelsus syntyi Einsiedelnissä Sveitsissä vuonna 1493. Isä oli köyhä saksalainen lääkäri ja kemisti. Äiti kuoli pojan ollessa pieni ja isä otti ainoan poikansa Villachiin Etelä-Itävaltaan, missä hän sai peruskoulutuksensa kairovokoulussa, jossa hänen isänsä opetti kemiaa. Varhaisista vuosista lähtien Paracelsus tutustui isänsä metalleja ja alkemian salaisia taitoja käsittelevään työhön. Alkemiassa epäjalvoja metalleja muutettiin kullaksi. Paracelsus mainitsi joskus myöhemmin, että hänen isänsä opetti hänelle adeptien filosofiaa eikä ole aivan selvää, tarkoittiko hän tällä eksoteerista alkemiaa eli epäjalojen metallien muuttamista kullaksi vai

ajattelua, mikä myöhemmin muodosti Paraceluksen mystisen filosofian. Vaikka Paracelsus osasikin hieman latinaa. Hän ei pitänyt oppikirjoista. Kirjojen opiskeluun liittyneestä vastenmielisyydestä huolimatta hän opiskeli monissa yliopistoissa ja luultavasti havaitsi latinan taitonsa hyödylliseksi, koska monet tämän ajan luennoista pidettiin pelkästään latinaksi.

Neljäntoista vuoden iässä Paracelsus aloitti vaellusvuotensa. Tuohon aikaan oli aivan tavallista, että monet nuoret vaelsivat pitkin Eurooppaa yliopistosta toiseen etsien kuuluisia opettajia, uusia ajatuksia ja lisätietoa. Paracelsus seurasi opetusta Baselin, Tübingenin, Wienin, Wittenbergin, Leipzigin, Heidelbergin ja Colognen yliopistoissa. Mistään näistä suurista keskuksista hän ei löytänyt etsimäänsä ja hän päätti kääntyä tutkimaan suoraan luontoa. Monien vuosien jälkeen Paracelsus aloitti yliopistollisen lopputyönsä Italiassa Ferraran yliopistossa. Täällä hän tunsu itsensä vapaaksi ilmaisemaan epätavallisia ajatuksiaan aikansa sovinnaisesta tiedosta. Hän piti Florentinen Akatemiasta imien it-

seensä tuon ajan tunnettujen nerojen kuten Ficinon ja Pico della Mirandolan ajatuksia.

Lopputyönsä jälkeen Paracelsus lähti Ferrarasta ja asettui Napoliin, missä hän työskenteli Espanjan kuninkaan Kaarlen armeijassa kirurgina. Koska lääkärin ei onnistunut hoitaa moniakaan sairauksia, Paracelsuksen kerrotaan sanoneen eräänä päivänä: *"Vahingoitat kymmentä ja parannat yhden."* Kun Paracelsus eräänä päivänä suunnitteli vakavasti luopuvansa lääketieteestä kokonaan, hänen kerrotaan saaneen lohdutusta seuraavista sanoista: *"Jumala ei ole sallinut mitään sairautta antamatta siihen myöskin parannuskeinoa."* Tietosinänsä ei ollut ongelma vaan perinne.

Ei ole varmaa, saiko Paracelsus koskaan valmiiksi lääkärin tutkintoaan. Ehkä sai, mutta toisaalta tilanne voi olla sama kuin hänen isällään, joka ei koskaan suorittanut loppututkintoaan. Hän kyseenalaisti monta kertaa lääkäritutkinnon arvon, koska arveli, että siihen sisältyi hyvin niukasti todellista tietoa. Paracelsus oli synnynnäinen parantaja. Rikka-

ilta hän pyysi palkaksi rahaa mutta köyhät hän hoiti ilmaiseksi. Nuori lääkäri matkusti monissa maissa. Hänen olinpaikkojaan vuosina 1517-1523 ei tarkkaan tiedetä. Hänen tiedetään työskennelleen Tanskassa ja Venäjällä, josta hänen oli paettava ennen tataarien maahan tunkeutumista. Kerrotaan tataarien ottaneen hänet vangiksi ja saattaneen hänet Konstantinopoliin, missä eräs opettaja (magus) antoi hänelle viisasten kiven. Mystikolle tämä merkitsee ratkaisevaa johdusta esoteerisen alkemian mysteereihin. Myöhemmin Paracelsus matkusteli Palestiinassa, Egyptissä, Kreikassa ja Balkaneilla etsien viisautta ja tehden ihmeellisiä parantamisia, minne hän vain menikin. Hän oli Rhodoksella silloin, kun turkkilaiset piirittivät sitä, mutta hänen onnistui jatkaa matkaansa Venetsiaan ja Dalmatiaan. Lopulta vuonna 1524 Paracelsus palasi isänsä luo Villachiin kokeneena ja taitavana mystikon ja tunnettuna parantajana.

Matkoillaan Euroopassa ja Lähi-Idässä Paracelsus etsi tietoa alkemiasta. Vaikka hän käytti alkemistisia tietoja tehokkaampien lääketieteellisten hoitojen ke-

hittämiseen, hänen päätarkoituksensa oli löytää *luonnon piilevät voimat*. Paracelsus halusi selvittää, miten niitä voitaisiin käyttää parempiin hoitoihin ja miten niiden avulla voitaisiin edistää ihmiskunnan terveyttä.

Kemiaa

Vaikka suurin osa Paracelsuksen työstä on hyvin vaikeaselkoista ja nykyajan ihmisen on vaikea ymmärtää sitä, hänen erityisesti kemiaan liittyvä ajattelunsa on läpikotaisin modernia. Hän on yksi niistä, joihin liitetään sana *kemia*. Hän tiesi esimerkiksi, että sinkki on metalli ja että metallien ominaisuuksiin kuuluu sulamiskyky ja että kaikki metallit hapetuvat. Erityisesti on tärkeää muistaa hänen alkemistinen työnsä, jossa hänen päämääränsä ei ollut kullan valmistus, vaan uusien hoitomuotojen ja lääkkeiden valmistus. Paracelsus oli ennen kaikkea parantaja ja lääkäri. *Archidoxa*-ajatus oli pelottava ja radikaali hänen aikanaan. Kuitenkin se inspiroi tulevien sukupolvien lääketieteen ja alkemian harjoittajia. Paracelsuksen mukaan parantava voima ei ole aineessa, vaan erityisessä ”kvintessens-

si”- nimisessä voimassa. Tämä on hienoista ja näkymätöntä olemusta, voimaa tai luonnon ominaisuutta, joka tekee kaiken oikein ja parantaa kaikki fyysiset, mentaaliset ja henkiset vaivat. Tämä eliksiiri oli elämää ylläpitävä voima, Arcanum, Jumalan muuttava ja elvyttävä salainen voima. Vaikka hänen sanansa tuntuvat vierailta meidän päivinämme, hän luultavasti oli yksi kemian suurista perustajista.

Paracelsus uskoi makro- ja mikrokosmoksen vastaavan toisiaan ja vanha sanonta ”niin kuin ylhäällä, niin myös alhaalla” oli keskeinen hänen menetelmisensä. Ihminen on mikrokosmos, mutta hänen syömänsä ruoka kuuluu suureen maailmaan, makrokosmukseen. Ja kun ihminen elää makrokosmoksessa, suuri maailma tulee osaksi ihmistä. Sama periaate koskee myös parantamismenetelmiä. Makrokosmoksessa olevat ainekset, tavaliset aineellisen maailman kemialliset yhdisteet, voivat vaikuttaa sisäiseen olentoon ja parantaa sitä. Luonnossa on näkyviä ja näkymättömiä voimia ja Paracelsus käytti niitä hyväkseen kokouransa ajan. Cagliostron tavoin

Paracelsus hoiti toisten lääkäreiden toivottomina pitämiä potilaita. Toisinaan hänen onnistumisensa herättivät muissa lääkäreissä juonitteluja, halveksuntaa ja ristiiriitoja. Paracelsus tiesi, että joissakin sairauksissa oli kyse perintötekijöiden vaikutuksesta. Tämä tapahtui aikana, jolloin perintötekijöihin liittyviä sairauksia pidettiin rangaistuksena ja syntien seurauksena eikä niitä siksi hoidettu asianmukaisella tavalla. *Elävä plasma*, jonka ruusuristoläiset tuntevat *vitaalina elämänvoimana* oli Paracelsukselle elämän perusvoima. Tämä kvintessenssi oli itse elämän perusta. Saattaa olla, että Paracelsuksen outojen menetelmien ja tutkimusten seurauksena biologia tuli lääketieteeseen.

Strasbourg vuonna 1526 oli humanismin keskus. Kaupungissa oli hyvä painokone, kirurgikoulu ja lähellä oli myös erään veljeskunnan koulu, missä Paracelsuksella oli ystäviä. Paracelsus ja kirurgikoulun opettajat kirjoittivat ja luennoivat saksaksi latinan sijasta, mikä oli radikaalia tuohon aikaan. Yksi koulun lääkäreistä haastoi Paracelsuksen julkiseen väittelyyn ja nähtävästi

hän hävisi siinä. Masentuneena tästä julkisesta häväistyksestä hän lähti Strasbourgista, vaikka olikin ollut tunnettu kaupungissa lahjakkaana parantajana. Hän meni Baseliin, missä ystävät kehottivat häntä menemään sääriinfektiosta kärsivän painajan ja julkaisijan Frobeniuksen luo. Toiset lääkärit olivat kehottaneet katkaisemaan jalan, mutta Paracelsus paransi hänet. Vastoin Paracelsuksen määräystä Frobenius lähti myöhemmin Frankfurtiin, missä hän pian kuoli. Hänen kuolemansa luettiin virheellisesti Paracelsuksen syyksi.

Paracelsus tuli Baseliin. Sen yliopistossa oli riitaisuuksia protestanttisen enemmistön ja katolilaisten välillä. Hänelle tarjottiin reformoitujen ehdotuksesta työtä kaupunginlääkärinä ja opettajana. Hän otti työn vastaan. Julkiset keskustelut olivat siihen aikaan tavallisia. Kuitenkin reformoitujen puolue vältti niitä eikä myöskään Paracelsus halunnut ottaa niihin osaa, sillä hän ei halunnut sekaantua kummankaan puolen poliittisiin tarkoituksiin. Paracelsukselle ei annettu yliopistosta luentosalia, jolloin hän luennoi yliopiston pihalla riisuen

pois opettajan pukunsa. Hänellä oli paljon opiskelijoita kuulijoina, kun hän luennoi mm. diagnoosin teosta, sairauksista, hoidoista ja lääkkeistä. Hän piti lääkeaineoppia osana opetusvelvollisuuttaan. Lisäksi hän piti tärkeänä, että hänellä oli jatkuvasti potilaita.

Kun Pyhän Johanneksen päivänä pidettiin opiskelijoiden valmistusjuhlia, opiskelijat laittoivat nuotiotuleen kaiken, josta he eivät pitäneet. Paracelsus oli mukana ja hänen opiskelijansa panivat tuleen hänen käskystään tuon ajan lääketieteellisen perustekstin eli *Avicennan kaanonin*. Tämä oli häneltä hieman ajattelematon mielenosoitus ajan lääketieteen opetusta ja käytäntöä kohtaan. Toisaalta Paracelsus oli vahvasti mielipiteensä takana. Tämä tapaus ja myöskin hänen pyrkimyksensä korjata auktoriteetillaan rohdoskauppojen, partureiden ja muiden väärinkäytöksiä, nostatti vastarintaa ja pian hänestä oli kirjoitettu pilkkaruno kirkon ovelle.

Lääkärien kosto

Paracelsus meni Zürichiin hakemaan apua. Tällä välin Baselin lääkärit punoivat juonia hänen

varalleen siten, että eräs tietty viranhaltija tuli sairaaksi. Paracelsus kutsuttiin apuun ja hän paransi miehen, mutta hänestä tuntui, että hoitomaksu ei ollut riittävä. Hän vei asian tuomioistuimeen, mutta hävisi jutun. Vaikka Paracelsus kirjoitti usein ja nimet-

tömänä kaupungin korkeimmille viranhaltijoille ja muille virkamiehille, oli selvää kuka todellinen kirjoittaja oli. Tämä nostatti vihaa häntä vastaan ja kaupungin neuvosto poisti häneltä oleskeluoikeuden. Eräs ystävä varoitti Paracelsusta ajoissa ja hän pakeni kaikessa kiireessä Baselista.

Nürnbergissä lääkärit vaativat Paracelsusta väittelyyn. Väittelyn sijasta hän pyysi heiltä hoidettavaa potilasta ja ehdotti itse syfilispotilasta. Hänelle annettiin työtä vankilan leprasairaalaan, jossa oli syfilispotilaita ja siellä hän paransi yhdeksän viidestätoista potilaasta. Lääketieteen kiltta vastusti kuitenkin häntä, kun hän yritti julkaista ensimmäisen syfilistä koskevan kirjasen ja sen jälkeen laajemman kirjan samasta aiheesta. Julkaisemista ei sallittu, vaikka se olisi ollut mitä parhain teos omalta alaltaan. Lääketieteen kiltta hylkäsi hänen Paragranum-teoksensa. Tässä teoksessa hän hahmotteli lääketieteen neljäksi alueeksi filosofian eli luonnontieteen, alkemian, astronomian ja parantavan voiman. Hän kannatti Hippocrateen valaa puolustamalla hänen lääketieteen järjestelmäänsä eikä halunnut

hyväksyä potilasmaksua ellei hän itse ajatellut ansainneensa sen. Hän ei luottanut apteekkeihin ja hoiti kaikkia tasapuolisesti ja köyhät ilmaiseksi. Hän ei tehnyt rajauksia uskontojen perusteella aikana, jolloin lääketieteen palvelukset kiellettiin muslimilaisilta, juutalaisilta ja katolilaisilta silloin pääosin protestanttisessa kaupungissa.

Paracelsus opetti ja kirjoitti sarjan Paramiric-esseitä. Hänen *Paramiruminsa* ja on tuolta ajalta. Nimi tarkoittaa ihmettä. Lääketieteellisen tiedon ei pitäisi olla jotain kummallista. Pitäisi sallia luonnon itsensä parantaa. Hän sanoi: *”Luonto parantaa, lääkäri hoitaa. Ihminen on oma lääkäriinsä. Ruumis parantaa itse itsensä.”* Luonnolliset ilmiöt ovat seurausta luonnon omista voimista.

Paracelsus ja uskonpuhdistus

Monia uskonpuhdistusryhmiä vainottiin ja heidän johtajiaan surmattiin. Paracelsus tajusi heidän ongelmansa ja koetti auttaa heitä. Hän tunsu transsitilan ja tiesi myöskin, ettei maagikko voinut tehdä mitään vahinkoa, jos uhri

ei uskonut hänen voivan tehdä näin. Usko toimii kahdella tavalla, se voi vahingoittaa ja se voi myöskin parantaa. Hän oleskeli toisinaan kasteenuudistajien parissa ja hyväksyi monia heidän opeistaan mutta ei kuitenkaan kaikkia kuten aikuiskastetta. Kun liikkeen voima väheni, hän jatkoi kuitenkin heidän auttamistaan lääkärinä ja parantajana.

Näyttää siltä, että Paracelsus jätti myöhemmin tutkimuksen ja lääketieteen ja siirtyi henkisyyden pariin meditaatioon ja yksinäisyyteen. Vaikka hän jatkoi kirjoittamistaan, hän ei julkaisut enää yhtään teosta. Hänen opetustyönsä jatkui, vaikka se ei enää ollut tärkeintä elämässä. Keskeistä hänen elämässään oli rakkauden uskonto ja tämä rakkaus ulottui köyhiin ja hylättyihin. Hän oli kristitty mutta ei kuulunut mihinkään lahkoon. Epäilemättä hän oli suuri mystikko.

Paracelsuksen *Suuri Kirurgikirja* julkaistiin vuonna 1536 ja toiset kirjat vasta kaksikymmentä vuotta hänen kuolemansa jälkeen. Muita hänen teoksiaan ovat *Suuri Astronomian kirja* ja *Suuren ja Pienen Maailman Viisas filosofia* ja monia muita. Vuonna 1540 Salzburgin kirkkoruhtinas tarjosi hänelle asuinpaikkaa ja hän sai viettää loppuelämänsä rauhassa. Syyskuun 21. päivänä 1541 Paracelsus ilmaisi viimeisen tahtonsa, teki testamenttinsa ja kuoli kolme päivää myöhemmin. Paracelsus oli huomattava mies, eikä ainoastaan lääketieteellisten uudistusten takia, joita hän teki noina uskonnollisen kiihkon ja muutosten vuosina. Hän oli myöskin henkinen ihminen, joka innoitti hänen jalanjäljissään kulkeneita parantajasukupolvia ja lääkäreitä. Mystisenä parantajana ja sielun filosofina Paracelsus jäi esimerkiksi, jota monet pyrkivät vuosisatojen kuluessa jäljittelemään

